

ψευτόμαγκας

ψευτόμαγκας, ο, ουσ. [ψευτο- + μάγκας]. **1.** (υποτιμητικά) αυτός που προσποιείται, που παριστάνει το μάγκα, που είναι ανάξιος να λέγεται μάγκας: «εγώ κάτι τέτοιους ψευτόμαγκες σαν και λόγου σου τους τρώω για πρωινό». **2α.** άντρας δειλός, φοβητσιάρης: «κάνει τον άγριο, αλλά μπιτ ψευτόμαγκας είναι, γιατί μόλις τον αγριέψεις λίγο το βάζει στα πόδια». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά: «ουστ από δω, ρε ψευτόμαγκα, που θέλεις να μας πεις και τη γνώμη σου!». Συνών. *αρχιδόμαγκας / κουραδόμαγκας / κουραμπιεδόμαγκας / κωλόμαγκας / λασπόμαγκας / μαϊντανόμαγκας / σαχλόμαγκας / σκατόμαγκας / φασουλόμαγκας*.

- *πίσω ψευτόμαγκες!* απειλητικό επιφώνημα γνήσιου μάγκα να υποχωρήσουν ή να πάψουν να ενεργούν ενοχλητικά κάποιοι που προσποιούνται, που παριστάνουν το μάγκα. Ακούγεται εισαγωγικά από τον Πρόδρομο Τσαουσάκη στο τραγούδι του *δυο πονηροί μου κάνουν μπλόκο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας